

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordininariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agr., 1684

Ad part. 4. Quæst. 17. Decisio C. Ex dispositione Sacri Concilii Tridentini
Ordinariis non subjacent Ecclesiæ nullius Diœcesis etiam euratæ; & de
jure celebrandi in Ecclesia exempta quoad Episcopum, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61921)

Ad part. 4. Quæst. 17.

DECISIO C.

Ex dispositione Sacri Concilii Tridentini Ordinariis
non subjacent Ecclesiæ nullius Dioecesis etiam
euratae; & de jure celebrandi in Ecclesia exem-
pta quoad Episcopum, & celebrandi extra can-
dem quoad Prælatum ipsius Ecclesiæ exempta.

R. P. D. C E R R O.

Lucen. Jurisdictionis.

Lune 26. Junii 1662.

S U M M A R I U M.

- 1 Exemptio privativè concessa quoad Ec-
clesiam principalem, censetur etiam concessa quoad membra.
- 2 Episcopi precipua iurisdictio consistit in visitatione.
- 3 Jurisdictio Episcopo expressè non delata arguit exemptionem præservatam.
- 4 Observantia declarat actum & animum precedentem.
- 5 Episcopis non denegatur celebratio Mis-
se in Pontificalibus in quibusvis Ec-
- clesis Regularibus etiam exempli.
- 6 Factum delictum alterius probatum non posse sine ea.
- 7 Ecclesia Parochialis Regularium sub-
jaci Episcopo quando est exempta,
secus quando est nullius Diocesis.
- 8 num. 8. § 9.
- 10 Abbates prohibentur exercere Pon-
tificalium extra eorum Ecclesiam,
nisi contrarium ex privilegio do-
ceatur.

Orta est controversia inter Episcopum Lucensem, & Abbatem S. Vincentii
del pino Oppidi de Monforte super nonnullis actibus jurisdictionalibus,
& plu-

& plures emanarunt sententiae coram diversis judicibus in partibus: at causâ devolutâ ad Rotam, mihiique commissâ, discutiendum proposui.

An Episcopus Lucen. habeat jurisdictionem cumulativam etiam in Ecclesia Monasterii S. Vincentii exceptâ visitatione.

An Abbas possit exercere Pontificalia extra Ecclesiam sui Conventus, & ab illa exire cum Mitra, & Baculo in Processionibus publicis, quæ solent fieri per vias dicti Oppidi, & suorum terminorum, vel potius hoc spectet privativè ad Episcopum.

An Abbas possit exercere pontificalia in Ecclesiis aliorum Conventuum, qui non sunt sui Ordinis, licet habeat licentiam eorum Superioris absque licentia Episcopi, & dictus Abbas possit concedere tales licentias aliis Abbatibus, vel potius hoc spectet privativè ad Episcopum.

An Abbas possit indicere Processiones generales in dicto Oppido, vel potius hoc spectet privativè ad Episcopum, quæ omnia fuerunt resoluta pro Abbat. Respectu enim primi Articuli concernen. jurisdictionem privativam Abbatis in dicta Ecclesia proprii Monasterii, ipse fundat suam intentionem in instrumento concordia inter olim Episcopum, & Abbatem initia de anno 1604. ubi inter cetera declaratur, quod jurisdictione ordinaria Oppidi de Monforte, inter ipsos ad præventionem administretur cumulativè in omnibus Ecclesiis d. Oppidi, & deinde convenerunt Abbatem in Ecclesiis unitis proprio Monasterio habere jurisdictionem priavativam in causis Matrimonialibus, Beneficialibus, Criminalibus, Civilibus, decimalibus, & mixtis, referenda eidem Episcopo personali visitatione cum nonnullis conditionibus, unde dum postea dictum fuit, quod Monasterium cum Ecclesia S. Vincentii remanere debet liberum & exemptum à visitatione Episcopi in totum, ex hoc patet, Abbatem habere privativam jurisdictionem ordinariam in d. Ecclesia, quia si illa conceditur privativè, quoad Ecclesiæ unitas ipsi Monasterio ad favorem Abbatis, eò magis dicendum est voluisse partes à cumulativa jurisdictione Episcopi eximere Monasterium ipsum cum Ecclesia Abbatiali, cui tanquam principali ceteræ Ecclesiæ annexæ inhærent, uti membra & partes, cap. recolentes §. Cate-

rum de stat. Monach. Idque colligitur ex eo, quod privativa jurisdictione in Ecclesia unita præservatur Abbat cum prefato patre ad favorem Episcopi, quod habeat facultatem illas per semetipsum visitandi, successivè vero dum agitur de Monasterio, dicitur quod illud remaneat liberum à visitatione in totum, qua dispositio demonstrat, quod partes voluerint prosequendo ordinem, non solum præservare Abbati privativam, etiam in Monasterio, quemadmodum antea immediate fecerunt in annexis, sed ultius tribuendo majorem exemptionem Monasterio, illud à visitatione Episcopi liberant; unde argundo à majoritate rationis, sicut voluerunt à visitatione Episcopi, ita

2 pi, ita dicendum est voluisse eximere à cumulativa iurisdictione, quod semper eidem competit, non obstante exemptione, ut habetur in Concil. Trid. sess. 7. cap. 8. de reform. & alius allegatis, dixit Rota in Barchionen. iurisdictionis. 4. Iulii 1646. §. nam quod ad Episcopum coram bon. mem. Richio.

Quod fortius evincitur, ex quo nulla alia potest assignari ratio, propter quam Abbatii fuit præservata cumulativa in Ecclesiis unitis, nisi quia à principio iurisdictionis plenaria Oppidi de Lemis hodie nuncupati de Monforte cum suis Confinibus fuerat Abbatibus prædecessoribus concessa cum potestate ligandi & abolivendi, ut patet tam ex dispositione Concilii Oveten. Anno 819, quam etiam ex donatione Alphonsi Regis Hispaniarum, cui accessit subscriptio plenum Episcoporum Hispaniarum, signanter Episcopi Lucensis, juncta confirmatione Ianocentii Papæ III. quod magis congruit Monasterio, quam Ecclesia sibi annexis, quia concessiones predictæ, non d. Ecclesiis, sed eidem Monasterio facta fuerunt, & sic in dubio, dum constat de præcedenti titulo & possessione Abbatis, transactio ad ejus favorem stricte est intelligenda, ita ut ubi expresse non fuit delata iurisdictione Episcopo, censetur eidem Abbatii præservata, juxta doctrinam Ancharen in cap. postulasti, num. 45. & for. compet. Rota in Toleiana iurisdictionis 9. Maii 159. §. Quoniam illud infrauenit R. P. D. meo Bevilaguia.

Comprobantur prædicta ex Testibus relatis in summario Abbatis num. 4. qui deponunt de privativa iurisdictione ejusdem Abbatis in Ecclesia Sancti Vincentii annos quadraginta, & ultra, absque eo quod Episcopi Lucenses aliquid egerint contrarium, & quod aliter esse non possit, quin ipsi scierint, vel audiverint, ex quo desumitur privativam iurisdictionem fuisse in concordia præservatam Abbaticum in dicta Ecclesia Sancti Vincentii, nam observantia optimè declarat animam, & actum præcedentem, per Text. in L. sed eti. Iohann. §. prouide, & §. interdum ff. ad Maced. Coccin. Dec. 77. num. 4. & Sancti Severini decimarum 27. Innu 1647. §. non obstat circa med. coram Reverendiss. Terracinen.

Non obstante actus, qui ab Episcopo prætenduntur gesti in prædicta Ecclesia Sancti Vincentii. Quia, vel non concernunt iurisdictionem, prout celebratio Missæ in Pontificalibus, que non denegatur Episcopis, in quibus Ecclesiis Regularibus etiam exemptis, quamvis ibidem iurisdictionem non habeant, ut ex Decreto sacrae Congregationis Rituum tradit Modern. Par. Dian. oper moral. Tom. 3. Tract. 2. dilect. gul. qnaest. 109. vers. Nota tamen; vel demum fuerint facti annuentie Abbate, inde Sacramento Confirmationis liquet ex Epistolis, tam ejusdem Abbatis, quam Episcopi, prouide non relevant, sed potius retorquentur, cum alias absque licencia Abbatis videatur non licuisse.

Ethinc non est momenti, quod Ecclesia Sancti Vincentii sit Parochialis, & curata, tanquam talis sit subiecta Episcopo in concorrentibus curam animarum, ex D.

ex Decreto Concilii Tridentini *sess. 25. cap. II. de Regul.* quia Concilium loquitur de Ecclesiis & Monasteriis exemptis, quae sunt in Diecensi, ibi: *in cuius Diocesi sita sunt*, & sic non comprehendit Monasterium, de quo agitur, quod est nullius jurisdictionis, & ejus Abbas reperitur in possessione illam exercendi privativè ad Episcopum, cui propterea nec juris assistentia suffragatur, ex dictis in *Elench. Jurisdictionis* §. hinc non relevat 19. Junii 1647. coram bon. mem.

Dunze. 40.

Idem Domini censuerunt, quoad secundum, tertium, & quartum articulum, non obstante Decreto Sacrae Congregationis Rituum edito 27. Septembris 1659. ubi prohibentur Abbates exercere Pontificalia extra eorum Ecclesiias; quia cum Abbas per transactionem per Sedem Apostolicam confirmata habent Oppido de Monforte, & illius Ecclesiis cumulativam jurisdictionem, non potest Episcopus allegare dictum Decretum seu privilegia, per quae valeat Abbatii impedire hanc jurisdictionem sibi per pactum prætervatam in transactione Episcopo summoperè favorabili, dum ex predictis constat, quod totius jurisdictionis ante existebat penes Abbatem.

Et ita utraque parte informante.

Ad part. 4. Quæst. 19. Additio.

Exempti an teneantur ad Synodum? Nota quod fundementum & ratio accessus ad Synodum est subjectio jurisdictioni Episcopali, & principiæ illi speciei jurisdictionis, quæ expeditur visitatio; Synodus enim est præambulum visitationis, ut notavit *Fagnan*, in C. quanto numero 56. de offic. Ordin. Et ex hoc ibi colligit unam Regulati, quod omnes illi exempti etiam Regulares, qui ex decreto Concilii Tridentini visitari possunt ab Episcopis etiam jure tantum delegato, teneantur venire ad Synodum Diocesanam, ut in specie dictum fuit de Regularibus, qui vel Capitulis Generalibus non subduntur, vel curam animarum personarum secularium exercent. Item de Rectoribus Ecclesiarum curatarum nullius Diocesis sacra Congregatio respondit, teneri ipsos interesse Synodo vicinioris Episcopi qui ex Concilio suis habet visitandi. Refert idem *Fagnan*, in C. quod super his numero octavo & decimo, de major. & obed. & novissime per san. memor. Alexandrum VII. declaratum fuit Abbates, & alios Superiori-

Hhh 3

Superiori-